

Lausannam venit, tum vnà cum Clarissimo viro Domino ALBERTO ROSCIO apud Lausānenses Doctore Medico longè celeberrimo, in consilium adhibitus gurgulionem tantæ magnitudinis deprehendimus, vt totum palatum adimpleret, anteriorésque dentes fermè attingeret. Et quia tumor iste inueteratus, prædur⁹, liuidus, inæqualis, & vtcunq; dolorificus, palato item adhærescens, venis quinetiam liuidis & sanguine melancholico plenis vndiquaq; cinctus erat, curationem verã aggredi neutiquam ausi fuimus, quin potiùs Deo & Naturæ, totum negotium relinquendum esse, quàm in morbo desperato, nobis nomen imperitorũ medicorũ comparare, arbitrati sumus. Vt tamen precib. cùm ipsius, tùm aliorũ suorum amicorũ aliquo modo satisfaceremus, optimam victus rationẽ ei præscripsimus. Deindè corpus per dies aliquot à prauis & adustis humorib. euacuauimus. Quo facto, domũ eum remisimus. Paulò post, cùm Empirico sese commisisset, è vita decessit.

Anno 1608. mense Februar. vnà cum Doctissimis viris D. Mich. Doringio Medicinæ Doctore, & D. Emanuele Vrstifio, Artium liberal. Magistro, cõuictorib. meis longè suauissimis, Paterniaci virum pium ac doctum vidimus, cui ante aliquot annos vuula à catharro ex vna parte exesa, ex altera vero in maximam longitudinem, sicuti sequens figura denotat, relaxata fuerat.